

ПРИЛОЖЕНИЕ

МЕЖДУНАРОДНА КОНВЕНЦИЯ ОТНОСНО ОПРОСТЯВАНЕ И ХАРМОНИЗИРАНЕ НА МИТНИЧЕСКИТЕ ПРОЦЕДУРИ

ПРЕАМБЮЛ

ДОГОВАРЯЩИТЕ СЕ СТРАНИ по настоящата конвенция, съставена под ръководството на Съвета за митническо сътрудничество,

КАТО ОТБЕЛЯЗВАТ, че разликите в националните митнически процедури биха могли да възпрепятстват международната търговия и други форми на международен обмен,

КАТО ОТЧИТАТ, че е в интерес на всички държави да развият подобна търговия и обмен и по този начин насърчават международното сътрудничество,

КАТО ОТЧИТАТ, че улесняването и хармонизирането на националните митнически процедури може ефективно да допринесе за развитието на международната търговия и други форми на международен обмен,

УБЕДЕНИ, че международен инструмент, съдържащ разпоредби, които отделните държави започват да прилагат, веднага щом това стане възможно, постепенно ще доведе до висока степен на улесняване и хармонизиране на националните митнически процедури, което е една от основните цели на Съвета за митническо сътрудничество,

СЕ ДОГОВОРИХА ЗА СЛЕДНОТО:

ГЛАВА I

Определения

Член 1

За целите на настоящата конвенция:

- а) понятието „Съветът“ означава организацията, създадена по силата на конвенцията, основаваща Съвет за митническо сътрудничество, подписана на 15 декември 1950 г. в Брюксел;
- б) понятието „Постоянен технически комитет“ означава Постоянния технически комитет на Съвета;
- в) понятието „ратификация“ означава ратификация, приемане или одобрение.

ГЛАВА II

Обхват на конвенцията и структура на приложенията

Член 2

Всяка договаряща се страна предприема действия по улесняването и хармонизирането на националните си митнически режими и процедури и за тази цел, и за да се съобрази с разпоредбите на настоящата конвенция, прилага стандартите и препоръчителните практики в нейните приложения. Тези разпоредби не ограничават договаряща се страна да предоставя повече от предвидените в тях улеснения, и на всяка договаряща се страна се препоръчва отпускане на повече и по-широки улеснения, доколкото това е възможно.

Член 3

Разпоредбите на настоящата конвенция не изключват прилагането на забрани или ограничения, наложени по силата на националното законодателство.

Член 4

Всяко приложение на настоящата конвенция се състои по принцип от:

- а) увод, в който се излагат накратко всички въпроси, разгледани от това приложение;
- б) определения за основните митнически понятия, използвани в това приложение;
- в) стандарти, които представляват разпоредби, чието общо приложение се счита за необходимо за постигане на улесняването и хармонизирането на митническите процедури;
- г) препоръчителни практики, които представляват разпоредби, чието прилагане се счита за напредък към улесняване и хармонизиране на митническите процедури, като възможно най-широкото им прилагане е желателно;
- ж) бележки, даващи насоки за възможния ход действия при прилагане на стандарта или съответната препоръчителна практика.

Член 5

1. Всяка договаряща се страна, която приеме това приложение, се счита че приема всички съдържащи се в него стандарти и препоръчителни практики, освен когато при приемане на приложението или по всяко време след това не извести Генералният секретар на Съвета за този/тези стандарт/и и препоръчителна/и практика/и, за които представи резерви, като посочи съществуващи различия между разпоредбите на националното законодателство и въпросния/ите стандарт/и и препоръчителна/и практика/и. Всяка договаряща се страна, която е представила резерви, може по всяко време да ги оттегли, като извести Генералния секретар и посочи в известието си датата, от която оттеглянето им влиза в сила.

2. Всяка договаряща се страна, приела приложението, се задължава поне веднъж на всеки три години да преразглежда включените в него стандарти и препоръчителни практики, в частност тези, относно които е представила

резерви, като ги сравни с действащите разпоредби на националното си законодателство и извести Генералния секретар на Съвета за резултата от това преразглеждане.

ГЛАВА III

Роля на Съвета и на Постоянния технически комитет

Член 6

1. По реда, определен в настоящата конвенция, Съветът упражнява надзор над администрирането и развитието на конвенцията. В частност той взема решения за включване на нови приложения към конвенцията.

2. За тези цели Постоянният технически комитет, под управлението на Съвета и съобразно насоките, давани от Съвета, разполага със следните функции:

а) да подготвя нови приложения и да ги предлага на Съвета за приемане с оглед включването им в настоящата конвенция;

б) да представя на Съвета предложения за изменения на настоящата конвенция или на нейни приложения, които счита за необходими, и в частност предложения за изменения към текстовете на стандарти и препоръчителни практики, и за надграждане на препоръчителни практики в стандарти;

в) да представя мнения и становища по всички въпроси, свързани с приложението на настоящата конвенция;

г) да изпълнява такива задачи, каквито Съветът нареди във връзка с разпоредбите на настоящата конвенция.

Член 7

При гласуване в Съвета и в Постоянния технически комитет всички приложения се разглежда като отделна конвенция.

ГЛАВА IV

Смесени разпоредби

Член 8

По смисъла на настоящата конвенция всички приложения или приложения, приет/и от договаряща се страна, се считат за неделима част от конвенцията, а по отношение на тази договаряща се страна всяка препратка към конвенцията ще включва и позоваване на въпросното приложение или приложения.

Член 9

Договарящи се страни, които формират митнически или икономически съюз, декларират пред Генералния секретар на Съвета, че с оглед прилагането на определено приложение на настоящата конвенция териториите им се

разглеждат като единна територия. При всеки случай, когато в резултат на подобно известие се установят различия между разпоредбите на това приложение и на действащото законодателство на територията на договарящите се страни, съответните държави вписват резерва към въпросния стандарт или препоръчителна практика по реда на член 5 от конвенцията.

ГЛАВА V

Заклучителни разпоредби

Член 10

1. При възникване на спор или разногласие между две или повече от договарящите се страни по въпроси, свързани с тълкуването или приложението на настоящата конвенция, спорещите страни полагат всички усилия да уредят въпроса с преговори помежду си.
2. Спор, който не може да се разреши с преговори, се предоставя от спорещите договарящи се страни пред Постоянния технически комитет, който разглежда спорния въпрос и излиза с препоръки за уреждането му.
3. Когато Постоянният технически комитет не може да разреши спора, той предоставя въпроса на Съвета, който от своя страна излиза с препоръки по реда на член III, буква д) от създаващата го конвенция.
4. Спорещите договарящи се страни имат право предварително да се договорят да приемат като задължителни съответно препоръките на Постоянния технически комитет или Съвета.

Член 11

1. Всяка държава-членка на Съвета и всяка държава, членуваща в ООН или специализираните им органи и агенции, може да стане договаряща се страна по настоящата конвенция:
  - а) като я подпише, без да се въздържа от ратифицирането ѝ;
  - б) като депозира инструмент за ратификация, след като е подписан по реда на ратификацията, или
  - в) като го приеме заедно с нея.
2. Настоящата конвенция е отворена за подписване от страна на държавите, изброени в параграф 1 на настоящия член, до 30 юни 1974 г. в седалището на Съвета в Брюксел. След тази дата тя остава отворена за присъединяването им.
3. Всяка държава, която не членува в изброените в параграф 1 на настоящия член международни организации, която получи покана за членство от Генералния секретар на Съвета, по молба от Съвета има право да стане договаряща се страна по настоящата конвенция, като се присъедини към нея след влизането ѝ в сила.

4. Всяка държава, упомената в параграф 1 или 3 на настоящия член, към датата на подписване, ратифициране или присъединяване към настоящата конвенция посочва приложение или приложения, които приема, като задължително приема поне едно приложение. Впоследствие тя известява Генералния секретар на Съвета, когато приема едно или повече допълнителни приложения.

5. Текстът на ратификацията или присъединяването се депозира при Генералния секретар на Съвета.

6. Генералният секретар на Съвета известява договарящите се страни по настоящата конвенция, останалите подписващи я държави, държавите-членки на Съвета, които не са договарящи се страни по конвенцията, и Генералния секретар на Обединените нации за всяко ново приложение, което Съветът реши да включи към настоящата конвенция. Договарящите страни, които приемат новото приложение, известяват Генералния секретар на Съвета по реда на параграф 4 от настоящия член.

7. Разпоредбите на параграф 1 от настоящия член се отнасят и за митническите или икономически съюзи, упоменати в член 9 от конвенцията, в частност когато задълженията, произтичащи от инструментите, създаващи въпросните митнически или икономически съюзи, задължават пряк контакт с техните компетентни органи. Независимо от това тези органи нямат право на глас.

Член 12

1. Настоящата конвенция влиза в сила, три месеца след като пет от държавите, изброени в параграф 1 на член 11, са я подписали без въздържане от ратифицирането ѝ или са депозирали инструментите си за ратификация или присъединяване към конвенцията.

2. За всяка държава, подписваща без въздържане от ратификация, ратифицираща или присъединяваща се към настоящата конвенция, след като петте държави са я подписали без въздържане от ратифицирането ѝ или са депозирали инструментите си за ратификация или присъединяване, конвенцията влиза в сила, три месеца след като упоменатата държава е подписала без въздържане от ратифицирането ѝ или е депозирала инструментите си за ратификация или присъединяване.

3. Всяко приложение към настоящата конвенция влиза в сила, три месеца след като пет договарящи се страни приемат приложението.

4. За всяка държава, която приеме приложение след приемането му от пет държави, това приложение влиза в сила три месеца от датата на официалното известие за приемането му.

Член 13

1. Всяка държава има право към датата на подписване на настоящата конвенция без въздържане от ратифицирането ѝ или депозиране на инструментите си за ратификация или присъединяване, или по всяко време след тази дата да декларира в известие до Генералния секретар на Съвета, че действието на

настоящата конвенция се разпростира на всички или на част от териториите, за чиито международни отношения отговаря. Това известие влиза в сила три месеца след датата на получаването му от Генералния секретар на Съвета. Конвенцията не се прилага за изброените в известието територии, преди да е влязла в сила за въпросната държава.

2. Всяка държава, представила известие по реда на параграф 1 на настоящия член за разпространение на действието на настоящата конвенция на територии, за чиито международни отношения отговаря, има право да извести Генералния секретар на Съвета по описания в член 14 ред, че въпросната територия повече няма да прилага конвенцията.

Член 14

1. Настоящата конвенция е безсрочна, но всяка договаряща се страна има право да я денонсира по всяко време след влизането ѝ в сила по реда на член 12.

2. Денонсирането се известява с писмен документ, депозиран при Генералния секретар на Съвета.

3. Денонсирането влиза в сила шест месеца след датата на получаване на писмения документ за него от Генералния секретар на Съвета.

4. Всяка една разпоредба на параграфи 2 и 3 от настоящия член се прилага също така и за приложенията по тази конвенция, като всяка договаряща се страна има право по всяко време след датата на влизането им в сила по реда на член 12 от конвенцията да оттегли присъединяването си към едно или друго приложение. Когато една договаряща се страна оттегли присъединяването си към всички приложения, се счита за отхвърлила конвенцията.

Член 15

1. Съветът препоръчва изменения към настоящата конвенция. Всяка договаряща се страна трябва да бъде поканена от Генералния секретар на Съвета да участва в обсъжданията на предложените допълнения и изменения на конвенцията.

2. Текстът на всяко предложено изменение се предава от Генералния секретар на Съвета на всички договарящи се страни по настоящата конвенция до останалите подписали я страни и тези държави-членки на Съвета, които не са договарящи се страни по конвенцията.

3. В срок от шест месеца от датата, на която предложеното изменение е предадено по надлежния ред за обсъждане, всяка договаряща се страна или — когато въпросното изменение засяга действащо приложение — всяка договаряща се страна, приела това приложение, известява Генералния секретар на Съвета, че:

а) има възражения по предложеното изменение или

б) въпреки намерението си да приеме препоръчаното изменение, в тази държава все още не са налице необходимите за приемането му условия.

4. Когато договаряща се страна изпрати до Генералния секретар на Съвета известие по смисъла на параграф 3, буква б) от настоящия член, тя има право, доколкото не е известила Генералния секретар за приемането си на предложеното изменение, да представи възражение по въпросите, засегнати в това изменение, в срок от девет месеца след изтичане на срока от шест месеца по реда на параграф 3 от настоящия член.

5. Когато се представи възражение на предложеното изменение по реда, определен в параграф 3 или 4 от настоящия член, въпросното изменение се счита за отхвърлено и не влиза в сила.

6. Когато не се представят възражения на предложеното изменение по реда, определен в параграф 3 или 4 от настоящия член, въпросното изменение се приема, считано от следната дата:

а) когато никоя от договарящите се страни не е изпратила известие по реда на параграф 3, буква б) от настоящия член, след изтичане на периода от шест месеца по реда на параграф 3;

б) когато някоя от договарящите се страни е изпратила известие по реда на параграф 3, буква б) от настоящия член, на по-ранната от следните две дати:

i) датата, до която всички договарящи се страни, които са изпратили подобни известия, са известили Генералния секретар на Съвета за приемането на предложеното изменение, като когато известията за приемане са изпратени преди изтичане на срока от шест месеца съгласно параграф 3 от настоящия член, за тази дата се приема датата на изтичане на въпросния шестмесечен срок;

ii) датата на изтичане на деветмесечния срок по реда на параграф 4 от настоящия член.

7. Всяко изменение, считано за прието, влиза в сила шест месеца след датата, на която е прието, или при наличие на различен срок, определен в предложеното изменение, при изтичане на този срок след датата, на която е било прието.

8. Генералният секретар на Съвета известява възможно най-бързо договарящите се страни по настоящата конвенция и останалите подписали я държави за всяко възражение по предложено изменение, направено по реда на параграф 3, буква а), както и всяко известие, получено по реда на параграф 3, буква б) от настоящия член. Впоследствие той информира договарящите се страни и останалите подписали я държави дали договарящата страна — или страни — изпратила възражението, приема или отхвърля предложеното изменение.

Член 16

1. Независимо от процедурата по изменения по реда на член 15 от настоящата конвенция, всяко нейно приложение, с изключение на определенията ѝ, подлежи на промяна по предложение на Съвета. Всяка от договарящите се страни трябва да бъде поканена от Генералния секретар на Съвета да участва в обсъжданията на предложените изменения на което и да е приложение. Текстът на всяко предложено изменение се предава от Генералния секретар на Съвета

на всички договарящи се страни по настоящата конвенция до останалите подписали я страни и тези държави-членки на Съвета, които не са договарящи се страни по конвенцията.

2. Изменения, за които е взето решение по реда на параграф 1 от настоящия член, влизат в сила шест месеца след известяването им от Генералния секретар на Съвета. Всяка една договаряща се страна, приела приложението, което е предмет на тези изменения, се счита че ги е приела, освен в случаите, когато се е въздържала по реда на член 5 от конвенцията.

Член 17

1. Всяка държава, ратифицирала или присъединила се към конвенцията, се счита че приема всяко едно от действащите и влезли в сила изменения към датата на депозиране на текста или инструмента на ратифициране или присъединяване.

2. Всяка държава, приела приложението, се счита — освен в случаите, когато се е въздържала по реда на член 5 от конвенцията — че приема всяко едно от действащите и влезли в сила изменения към това приложение към датата на известяване на приемането му до Генералния секретар на Съвета.

Член 18

Генералният секретар на Съвета известява всички договарящи се страни по настоящата конвенция, останалите подписали я страни и тези държави-членки на Съвета, които не са договарящи се страни по конвенцията, и Генералния секретар на ООН за:

- а) подписване, ратифициране и присъединяване по реда на член 11 от настоящата конвенция;
- б) датата на влизане в сила на конвенцията и на всяко от приложенията ѝ съобразно реда, определен в член 12;
- в) получени известия във връзка с членове 9 и 13;
- г) получени известия и съобщения във връзка с членове 5, 16 и 17;
- д) денонсиране по реда на член 14;
- е) всяко изменение, считано за прието по реда на член 15 и датата му на влизане в сила;
- ж) всяко изменение към приложенията, прието от Съвета съобразно член 16 и датата му на влизане в сила.

Член 19

Съобразно член 102 от Хартата на ООН, настоящата конвенция се регистрира при Секретариата на ООН по заявка от Генералния секретар на Съвета.

В потвърждение на горното долуподписаните, разполагайки с всички правомощия за целта, подписахме тази конвенция.

Съставено в Киото на осемнадесети май хиляда деветстотин седемдесет и трета година на английски и френски език, като двата текста се считат за еднакво автентични, като по един оригинал се депозира при Генералния секретар на Съвета, който изпраща официални копия до всички държави, изброени в член 11, параграф 1 от тази конвенция.

ПРИЛОЖЕНИЕ ОТНОСНО МИТНИЧЕСКИТЕ СКЛАДОВЕ

ВЪВЕЖДАНЕ

В естеството на международната търговска практика в много от случаите към датата на внос не се знае как ще бъдат окончателно освободени внесените стоки. Това означава, че вносителите са задължени да складираят стоки за неопределени периоди от време.

Когато стоките са предназначени за реекспорт, в интерес на вносителя е да ги постави под митнически режим, което му спестява необходимостта от плащане на мита и такси.

Когато стоките са предназначени за директен внос, отново е в интерес на вносителя да отложи плащането на вносните митни сборове и такси, докато стоките действително не се приемат на вътрешния пазар.

За да предоставят тези улеснения за вносителите, много държави са приели в действащото си законодателство разпоредби, уреждащи режим на митническо складиране.

Следва да се отбележи, че не само внасяни стоки подлежат на митническо складиране.

Например някои страни допускат стоки, които подлежат на или са породили вътрешни задължения за митни сборове и такси (било от местен произход или внесени преди това срещу заплатени вносни митни сборове и такси), да се съхраняват в митнически складове, за да имат право на освобождаване от или възстановяване на платени митни сборове и такси.

По същия начин депозирани в митнически склад на стоки, които са били поставени преди това под друг митнически режим или които по силата на износа им могат да бъдат определени за възстановяване на вносни митни сборове и такси, позволява на митническите органи да предоставят освобождаване от друг такъв митнически режим или да възстановят платени вносни митни сборове и такси според съответния случай преди действителното реекспортиране на стоките.

Разпоредбите на настоящото приложение не се отнасят до:

— съхранение на стоки във временен склад (заклучени помещения и покрити или открити пространства, одобрени от митническите органи, където стоките се съхраняват в изчакване на освобождаване за пазара);

— съхранение на стоки в свободни пристанища и свободни зони;

— усъвършенстване или обработка, извършвани под митнически надзор, на стоки, освободени под условие от вносни митни сборове и такси, в помещения, одобрени от митниците (складове за активно усъвършенстване).

ДЕФИНИЦИИ

По смисъла на настоящото приложение:

а) понятието „режим на митническо складиране“ означава митнически режим, при който внесени стоки се съхраняват под митнически контрол на определени места (митнически складове), без за тях да се заплащат вносни митни сборове и такси;

б) понятието „вносни митни сборове и такси“ означава митнически сборове и всички останали сборове, данъци, такси или други плащания, които се събират за или във връзка с вноса на стоките, но без да се включват такси и плащания, които се ограничават до размера на приблизителната цена на предложените услуги;

в) понятието „митнически контрол“ означава мерките, прилагани за спазване на закони и подзаконови актове, за чието прилагане отговарят митническите органи;

г) понятието „обезпечение“ означава средство, което гарантира на митническите органи изпълнение на задълженията към тях. Обезпечението се приема за „общо“, когато осигурява изпълнение на задължения, възникнали по реда на множество операции;

ж) понятието „лице“ означава както физическо, така и юридическо лице, освен когато контекстът изисква нещо друго.

ПРАВИЛО

1. Стандарт

Разпоредбите на настоящото приложение уреждат процедурата на митническо складиране.

КЛАСИФИКАЦИЯ НА МИТНИЧЕСКИТЕ СКЛАДОВЕ

2. Стандарт

Националното законодателство определя разпоредби за митнически складове, достъпни за всички вносители (*публични митнически складове*).

Бележка

Съобразно разпоредбите на националното законодателство публичните митнически складове се управляват от митническите органи, от други компетентни органи или от физически или юридически лица.

3. Стандарт

Правото да се съхраняват и складираат внесени стоки в публичните митнически складове не се отнася само за вносители, но и за всяко заинтересовано лице.

4. Стандарт

Националното законодателство определя кои митнически складове се използват само и единствено от определени лица (*частни митнически складове*), когато това се налага за спазване на специалните изисквания на производството или търговията.

СЪЗДАВАНЕ НА МИТНИЧЕСКИ СКЛАДОВЕ

5. Стандарт

Изискванията, свързани със строителството и външния вид на митническите складове и редът на митническия контрол, се определят от митническите органи.

Бележка

За целите на упражняване на контрол митническите органи могат в частност да:

- изискват двойно заключване на митническите складове (обезпечено с една ключалка от въпросното лице и друга от митниците);
- държат помещенията под постоянен или периодичен надзор;
- поддържат или изискват да се водят записи и сметки за складираните стоки (като се използват специални регистри или съответни декларации);
- осъществяват преброяване на стоките в склада от време на време.

УПРАВЛЕНИЕ НА МИТНИЧЕСКИТЕ СКЛАДОВЕ

6. Стандарт

Националното законодателство определя лицето или лицата, отговорни за плащане на вносните митни сборове и такси, дължими за стоки, поставени под режим на митническо складиране, които не са отчетени по задоволителен за митническите органи начин.

7. Стандарт

Когато се изисква обезпечение за гарантиране на изпълнение на задължения, възникнали от множество операции, митническите органи приемат общо обезпечение.

8. Препоръчителна практика

Размера на обезпечението се определя възможно най-ниско, като се отчитат потенциално дължимите вносни митни сборове и такси.

9. Препоръчителна практика

Митническите органи освобождават от задължението за обезпечение стоки, поставени в склад под адекватен митнически контрол, в частност когато е заключен и от митниците.

10. Стандарт

Митническите органи определят изискванията за управлението на митническите складове и режима за съхранение на стоки в митническите складове, както и за стокови записи и счетоводни записи, които също подлежат на одобрение от страна на митническите органи.

СТОКИ, ПОЗВОЛЕНИ ЗА СЪХРАНЕНИЕ В МИТНИЧЕСКИ СКЛАДОВЕ

11. Препоръчителна практика

Съхранението в публични митнически складове се разрешава за всякакви внесени стоки, подлежащи на вносни митни сборове и такси или на ограничения или забрани за достъп до вътрешния пазар, различни от такива, наложени на основание обществен ред и морал, обществена сигурност, публична хигиена или здраве, или поради ветеринарни или фитопатологични причини, или пък свързани със защитата на патенти, търговски марки и авторски права, независимо от количество, държава на произход, държава, от която пристигат или държава по направление.

Стоки, които представляват риск и опасност, които могат да засегнат други стоки или пък изискват съхранение в специални инсталации, се приемат за съхранение само в такива митнически складове, които са проектирани специално, за да ги приемат.

12. Стандарт

Видовете стоки, които се допускат за съхранение в частни митнически складове, се посочват от компетентните органи в институцията, разрешаваща ползване на режим на митническо складиране, или в съответните разпоредби.

13. Препоръчителна практика

За съхранение в митнически складове се допускат стоки, за които има право на възстановяване на вносни митни сборове и такси при износ, така че незабавно да бъдат изплатени въпросните сборове и такси, но под условие за последващия им износ.

14. Препоръчителна практика

За съхранение в митнически складове с оглед предстоящ износ или друго разрешено разпореждане се допускат стоки, поставени под митнически режим на временен внос, като задълженията по този режим се считат по този начин погасени.

15. Препоръчителна практика

За съхранение в митнически складове се допускат стоки, предназначени за износ, които са предмет на или съдържат вътрешни митни сборове или такси, за да се допусне освобождаването им или обратното изплащане на такива вътрешни митни сборове и такси, по силата на които предстои последващият им износ.

ПРЕДСТАВЯНЕ НА СТОКИТЕ В МИТНИЧЕСКИ СКЛАДОВЕ

16. Стандарт

Националното законодателство уточнява условията по представяне на стоките пред компетентната митническа служба за митническо складиране и начина на подаване на декларация за тези стоки.

РАЗРЕШЕНИ ОПЕРАЦИИ

17. Стандарт

Всяко лице, което има право на разпореждане със стоки, поставени в митнически склад, има право да:

- а) проверява въпросните стоки;
- б) да взема образци от тях срещу заплащане на вносните митни сборове и такси, когато това е в сила;
- в) да провежда операции, необходими за запазването им.

18. Стандарт

Поставени в митнически складове стоки могат да преминават през обичайни форми на обработка с цел подобряване на опаковката или търговския им вид и

качества, или да се подготвят за спедиция, като например разпределяне на насипни товари, групиране на пакети, сортиране и подреждане, и последващо опаковане.

ПРОДЪЛЖИТЕЛНОСТ НА МИТНИЧЕСКОТО СКЛАДИРАНЕ

19. Стандарт

Допустимият максимален срок за съхранение в митнически склад се определя според нуждите на търговските потоци и не може да е по-кратък от една година.

ПРЕХВЪРЛЯНЕ НА СОБСТВЕНОСТ

20. Стандарт

Допуска се прехвърляне на собственост на съхранявани в складове стоки.

УВРЕЖДАНЕ, ЗАГУБА ИЛИ УНИЩОЖАВАНЕ НА СТОКИ

21. Стандарт

Стоки, увредени или развалени по случайност, при инцидент или форсмажорни обстоятелства преди напускане на склада, се освобождават за вътрешния пазар при условия на внос в увреденото или развалено състояние, в което се намират.

22. Стандарт

Унищожени или безвъзвратно изгубени по случайност, инцидент или форсмажор стоки, съхранявани в митнически склад, не подлежат на облагане с вносни митни сборове и такси, при условие че подобно унищожаване или загуба се установи по надлежния ред и се приеме от митническите органи.

Отпадъци или скрап, останали след унищожаването на стоките и въведени на вътрешния пазар, подлежат на вносни митни сборове и такси, които се налагат на такива отпадъци или скрап, внасяни в същото състояние.

23. Стандарт

При молба от страна на лицето, което има право да се разпорежда със стоки, съхранявани в митнически склад, въпросните стоки се оставят, изцяло или частично, в полза на Министерството на финансите или се унищожават, или се поставят в нетърговски вид под митнически контрол според решението на митническите органи. При оставяне или унищожаване на въпросните стоки Министерството на финансите не поема никаква част от разходите.

Отпадъци или скрап, останали след унищожаването на стоките и въведени на вътрешния пазар, подлежат на вносни митни сборове и такси, които се налагат на такива отпадъци или скрап, внасяни в същото състояние.

ИЗВЕЖДАНЕ ОТ МИТНИЧЕСКИ СКЛАД

24. Стандарт

Всяко лице, имащо право на разпореждане със стоки, поставени в митнически склад, получава разрешение за преместването им, изцяло или само на част от тях, от митническият склад за реекспорт, за вътрешния пазар, за преместване в друг митнически склад или поставяне под друг митнически режим, като се спазват условията и изпълняват формалностите, прилагани във всеки един от изброените случаи.

СТОКИ, ПРИЕТИ НА ВЪТРЕШНИЯ ПАЗАР

25. Стандарт

Националното законодателство уточнява точната дата, която се определя с цел фиксиране на стойността и количеството стоки, изведени от митническият склад за вътрешния пазар, както и приложимите за тях вносни митни сборове и такси.

СТОКИ, КОИТО НЕ СА ОСВОБОДЕНИ ОТ МИТНИЧЕСКИ СКЛАД

26. Стандарт

Националното законодателство урежда процедурата, която се прилага за стоки, останали в митническият склад след определения за напускането им срок.

27. Препоръчителна практика

Когато митническите органи продават стоки, оставени в митнически складове, процедурата по продажбата им след приспадане на вносните митни сборове и такси, както и свързани с тях разходи, се поема или от лицето, което следва да ги получи, когато това е възможно, или се държат на тяхно разположение за определен срок.

ИНФОРМАЦИЯ, ЗАСЯГАЩА МИТНИЧЕСКИТЕ СКЛАДОВЕ

28. Стандарт

Митническите органи отговарят за предоставяне съответно на цялата информация, свързана с режима на митническо складиране на всяко заинтересовано лице.